

Γιατί ο έρωτας είναι τυφλός και συνοδεύεται από τρέλα...

Μια μέρα συγκεντρώθηκαν σε κάποιο μέρος της γης όλα τα συναισθήματα και όλες οι αξίες του ανθρώπου. Η Τρέλα αφού συστήθηκε 3 φορές στην Ανία, της πρότεινε να παίξουν κρυφτό. Το Ενδιαφέρον σήκωσε το φρύδι και περίμενε να ακούσει, ενώ η Περιέργεια χωρίς να μπορεί να κρατηθεί ρώτησε: «Τι είναι το κρυφτό;».

Ο Ενθουσιασμός άρχισε να χορεύει παρέα με την Ευφορία και η Χαρά άρχισε να πηδάει πάνω κάτω για να καταφέρει να πείσει το Δίλημμα και την Απάθεια -την οποία δεν την ενδιέφερε ποτέ τίποτα- να παίξουν κι αυτοί.

Αλλά υπήρχαν πολύ που δεν ήθελαν να παίξουν: Η Αλήθεια δεν ήθελε να παίξει γιατί ήξερε ότι ούτως ή άλλως κάποια στιγμή θα την αποκάλυπταν, η Υπεροψία έβρισκε το παιχνίδι χαζό και η Ανανδρεία δεν ήθελε να ρισκάρει.

«Ένα, δύο, τρία...», άρχισε να μετράει η Τρέλα. Η πρώτη που κρύφτηκε ήταν η Τεμπελιά. Μιας και βαριόταν κρύφτηκε στον πρώτο βράχο που συνάντησε. Η Πίστη πέταξε στους ουραμούς και η Ζήλια κρύφτηκε στην σκιά του Θριάμβου ο οποίος με την δύναμη του κατάφερε να σκαρφαλώσει στο πιο ψηλό δέντρο. Η Γενναιοδωρία δεν μπορούσε να κρυφτεί γιατί κάθε μέρος που έβρισκε της φαινόταν υπέροχο μέρος για να κρυφτεί κάποιος άλλος φίλος της οπότε την άφηνε ελεύθερη. Και έτσι η Γενναιοδωρία κρύφτηκε σε μια ηλιαχτίδα. Ο Εγωισμός αντιθέτως βρήκε αμέσως κρυψώνα ένα καλά κρυμμένο και βολικό μέρος μόνο για αυτόν. Το Ψέμα πήγε και κρύφτηκε στον πάτο του ωκεανού. Το Πάθος και ο Πόθος κρύφτηκαν μέσα σε ένα ηφαίστειο.

Ο Έρωτας δεν είχε βρει ακόμη κάπου να κρυφτεί. Έβρισκε όλες τις κρυψώνες

πιασμένες, ώσπου βρήκε ένα θάμνο από τριαντάφυλλα και κρύφτηκε εκεί.

«...1000!», μέτρησε η Τρέλα και άρχισε να ψάχνει. Την πρώτη που βρήκε ήταν η Τεμπελιά αφού δεν είχε κρυφτεί και πολύ μακριά. Μετά βρήκε την Πίστη που μίλαγε στον ουρανό με τον Θεό για θεολογία. Ένωσε τον «ρυθμό» του Πόθου και του Πάθους στο βάθος του ηφαιστείου και αφού βρήκε την Ζήλια δεν ήταν καθόλου δύσκολο να βρει και τον Θρίαμβο. Βρήκε πολύ εύκολα το Δίλημμα που δεν είχε ακόμη αποφασίσει που να κρυφτεί.

Σιγά σιγά τους βρήκε όλους εκτός από τον Έρωτα. Η Τρέλα έψαχνε παντού, πίσω από κάθε δένδρο, κάτω από κάθε πέτρα, σε κάθε κορφή βουνού, μα τίποτα. Όταν ήταν σχεδόν έτοιμη να τα παρατήσει βρήκε ένα θάμνο από τριαντάφυλλα και άρχισε να τον κουνάει νευρικά ώσπου άκουσε ένα βογγητό πόνου. Ήταν ο Έρωτας που τα αγκάθια από τα τριαντάφυλλα του είχαν πληγώσει τα μάτια. Η Τρέλα δεν ήξερε πως να επανορθώσει, έκλαιγε, ζήτηγε συγνώμη και στο τέλος υποσχέθηκε να γίνει η οδηγός του Έρωτα. Κι έτσι από τότε ο Έρωτας είναι πάντα τυφλός και η Τρέλα πάντα τον συνοδεύει...

Πηγή: Ανώνυμο κείμενο του διαδικτύου.